

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 366. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm381/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den. Da han nu ogsaa havde at Heret var undervejs, lod han en Deel af sine Folk gaae i Land og op i en Skov, hvor Deien faldt igiennem som Reet, og rimeligvis vilde tage til Stranden, selv gik han derpaa ogsaa i Land med det øvrige Skibefolk, og gik med floendes Fane Heret i Møde; men saasnart de i Skoven hørte Lyden af Kong Jovers Luur drøbe de frem i Nyggen af Heret og hans Folge, og Konge-Mødet blev et Slag, hvor Heret faldt med alle sine Mænd.

Nu forlangte Kong Jover at man skulde tage ham til Rigsforstander, og alle hvem der boede der i Nærheden, undertog sig Straf, men kort efter kom hans Datter, Dde hin Dybsindige, oppe fra Landet med alle de Folk hun havde kunnet samle, og da Jover ikke fandt sig stærk nok paa den Tid til at staaes med sig en Landehær, undersøgte han til Sverrig. Om Vinteren efter samlede Dde sammen Alt hvad hun kunde af Herets Efterladenskab, baaske Guld og andet Liggendesø, og skiftede det til Dde Gothland¹⁾, hvorhen hun og selv saasnart Jovers aaret kom, stilsede sin Kaas med samt Harald sin Son, mange Høddinger og alt det Gode hun kunde

¹⁾ Sulin mener at ved Dde Gothland forstodder det Gulls land.

føre. Derfra tog hun saa videre fort efterind i Garberige til Kong Rabbert som der regierede, af hvem hun ogsaa blevet meget vel imodtaget, og fik Lov og Lide til at boe i Landet med hele sit Folge. Siden beilede Rabbert til Dde, og da baade hun og Son vare laustfugtige fra Siakkand, sendes hun det kunde nok behøves at Harald naar han vilde op, havde Hjelp og Tilflod af saa vægtig en Konge som Rabbert var; derfor tog hun ham ogsaa med Sønnens Samtykke, men det var Joven som spurgte om Jovers Tilladelse. Da nu Kong Jover fik at høre at Dde var gift igien, fandt han at det var dumdriffligt gjort af Kong Rabbert, samlede at tage hende uden at spørge ham derom, og samlede desaarfag en Hær sammen over alle sine Landfæder, baade i Sverrig og Danmark, thi saasnart Dde var borte, havde han undertvinget hele det Rige, og saa stor var hans Hær at Joven vidste Tot paa hans Skibe. Derpaa stævne de han med hele denne Flaade til Dskerleden og truede med at skanne og brænde overalt i Kong Rabberts Land, og han laa allerede ved Grandsferne, i Karselvigen²⁾, hvor han agtede at giøre Landgang.

Jover var nu en meget gammel Mand, og det hændte sig som han laae en Nat og sov i Lysfingens

²⁾ Kyrilaboten = den fjerde Bugt.

